

τοῦ ὑπογείου τῆς ὀδύνης ἢ νίκη τῆς ἀθανασίας. Ἡ Ἄϊδα τραγουδᾷ τὸ τελευταῖον τραγοῦδί της: «Βλέπεις, τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου; μᾶς πλησιάζει ἀκτινοβολῶν. Ποῦ μᾶς φέρει; Ἐπὶ πτερύγων χρυσῶν πρὸς τὴν αἰώνιον χαράν. Ὁ οὐρανὸς μᾶς ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας της. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει ὀδύνη· ἐκεῖ ἀνατέλλουν ἐκστάσεις τοῦ ἔρωτος τῆς ἀθανασίας.

ΦΕΓΓΑΡΙΑΤΙΚΑ

Στὸν οὐρανὸ κυλιέται τὸ ἀργυρὸ φεγγάρι
καὶ φαίνεται ἡ νύκτα ἀληθινὴ ἡμέρα...
Ἄχ! ὅταν ἀποθάνω, δὲν θέλω ἄλλη χάρι,
παρὰ νὰ πάω ἴσα 'στοῦ φεγγαριοῦ τῆ σφαίρα.
Κι' ἐκεῖ στεφανωμένος μὲ στέφανον ἀκτίνων,
ἀπὸ 'ψηλὰ νὰ βλέπω τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων.

Χύνε παντοῦ τὸ φῶς σου χωρὶς φιλαργυρία,
ἐσὺ δὲν ἐξοδεύεις λιθάνθρακας ἢ λάδι,
μὴν ἦσαι σὰν κι' ἐκείνη τοῦ Γκαζ τὴν ἔταιρία,
ὅπου τὸ φῶς της εἶναι ἀπαίσιο σκοτάδι.
Φώτιζε τὰ στενά μας καὶ τοὺς μεγάλους δρόμους,
νὰ μὴν κομματιασθοῦμε 'σ τὰς νέας ὑπονόμους.

Σὺ διῶχνε μὲ τὸ φῶς σου τὸν κάθε λωποδύτη,
ποῦ οὔτε ἴσκιος κλέφτη νὰ φαίνεται 'στὸ δρόμο,
νὰ μὴν ἀδειάζη τσέπη ἢ μαγαζι ἢ σπῆτι,
καὶ ὁ καθεὶς νὰ πέρνη ἀέρα δίχως τρόμο.
Σὺ γίνε Κοσονάκος, σὺ γίνε καὶ κλητῆρας,
καὶ σῶζε μας, σελήνη, ἀπὸ ἀγρίων σπείρας.

Μικροὶ μεγάλοι κλέφταις ἄς σὲ φοβοῦνται μόνο,
τὰ μάτια των ἄς κλείνουν νὰ μὴ θωροῦν τὸ φῶς σου,
κι' ἐκεῖνοι ποῦ ληστεύουν τὸ ἔθνος δίχως πόνο
χλωμοὶ ἄς ἦναι πάντα καθὼς τὸ πρόσωπό σου.
Καὶ ἄμα τὸ κορμί των 'στὴ γῆ ξαναγυρίση
τὴν πλάκα των ἀκτίς σου καμμιὰ ἄς μὴ φωτίση.

Ἄλλὰ γιὰ μᾶς τὸ φῶς σου ἄς φέγγη κάθε βράδυ,
σταμάτα πιά, παραίτα τὸν κύκλον σου τὸν πρῶτον,
τῶν φαναριῶν τοῦ δρόμου ἄς λείψη τὸ σκοτάδι,
καὶ φώτιζε τὰ ἄντρα Πλατωνικῶν ἐρώτων.
Ὅμως κι' ἐμὲ, σελήνη σεμνή, μὴ λησμονήσης,
κι' ἔλα 'στὸ κούτελό μου μιὰ νύκτα νὰ κολλήσης.

Souris.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τοῦ κοινοῦ, τὰ τοῦ ἰταλικοῦ μελοδράματος ἐν τῷ **Μὴ χάνεσαι** ἀναλαμβάνει ὁ μάγος **Τενεκὲς**, ὁ συναμιλληθεὶς πέρουσι μὲ τὴν **Κιαραμόντε** ὡς πρὸς τὴν δημοτικότητα τοῦ κοινοῦ. Ἐραρξίε θὰ κάμη ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς. Πλὴν τοῦ **Τενεκὲς**, τοῦ πρωταγωνιστοῦ, θὰ καταγίνωνται καὶ ἄλλοι κομπάρσοι μὲ τὰ θεατρικά.

Πρώτην φοράν ἴσως ἡ δικαιοσύνη παρεδόθη εἰς χεῖρας ξενοδόχων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλὰ ὄργανα τῆς δικαιοσύνης θὰ ηὐδοκίμουν πλειότερον ὡς **λοκατιέριδες**, ἀλλὰ **Φινόπουλο** τοιαύτη ὅμως ἐπίσημος ἐγκατάλειψις τῶν εἰσαγγελικῶν καὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων εἰς χεῖρας τῶν διευθυντῶν τοῦ **Ξενοδοχείου Ἀθηνῶν** μόνον ἐδῶ ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ καὶ μόνον ἡ **Νέα Ἐφημερίς** ὄχι μόνον νὰ τὴν εὖρη φυσικὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ προβῇ εἰς ἐπιπλήξεις ἐναντίον τῶν συναδέλφων της, διότι ἐζήτησαν λόγον περὶ θανάτου τόσῳ μυστηριώδους. Ἡ **ἀγία!** Εὐρίσκει τόσον φυσικὴν τὴν ἐξήγησιν τῶν ξενοδόχων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγπιστεύεται γνώσεις καὶ συνείδησιν ἀνακριτικὰς, δικαστικὰς, ἰατροδικαστικὰς, καὶ χωρομετρικὰς, ὥστε οὔτε λόγος πλέον ἔννοει νὰ γίνῃ περὶ τοῦ τρομεροῦ συμβάντος. Ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἐνῶ ἔβγαζε τὰ ὑποδήματά του καὶ ἐνῶ καθ' ὅλους τοὺς φυσικοὺς κανόνας ἂν ἐπρόκειτο νὰ πέσῃ, ἔπρεπε νὰ ξαπλωθῇ κατὰμουτρα ἐντὸς τοῦ δωματίου του.

Δυστυχῶς ἐλλεῖπει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτανθῶμεν· λέγομεν ὅμως καθαρὰ καθαρὰ ὅτι ὁ κόσμος ὑποπτεύεται δολοφονίαν καὶ ἐνόσω ὑποπτεύεται τοιοῦτό τι, δέον ἢ ἀνάγκη νὰ ἀναλάβῃ εἰς χεῖράς της τὸν ἀνεξήγητον θάνατον τοῦ **Τσιτσικλή**.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Παρὰ ταῖς στήλαις τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΟΔΟΥ.

Εἰσιτήριον λουτροῦ	λεπτά 40
Ἐνδύματα (ποδήρης ἰσθῆς, περισκελῆς, χειρόμακτρον	» 20

Τὰ μικρότερα τῶν 6 ἐτῶν **παιδιά** γίνονται δεκτὰ δωρεάν, ὅταν συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν οἰκείων.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑΣ ΤΙΜΑΣ.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Ὁδὸς Ἐρμοῦ.